

Ook West-Duitsland stimuleerde dopinggebruik

Studie: Overheid BRD financierde dopingexperimenten

Achtergrond - 27 september 2011

Dopinggebruik gold lange tijd als een typisch Oost-Duits fenomeen: de DDR gaf sporters, vaak zonder dat ze het zelf wisten, verboden middelen om hun prestaties te verbeteren. Maar ook West-Duitsland experimenteerde met doping en investeerde belastinggeld in onderzoek naar anabolen en testosteron, blijkt uit nieuw onderzoek.

Zo'n 1200 injecties met met Berolase en Thioctacid. Dat was wat West-Duitse zwemmers, atleten en baanwielrenners tijdens de Olympische Spelen in Canada in 1976, het "hoogtepunt van het West-Duitse dopingfenomeen" kregen ingespoten, zegt de Berlijnse onderzoeker Giselher Spitzer in Die Welt. "Dat waren heel duidelijk dopingmiddelen, ondanks het feit dat ze toen nog niet op een lijst van verboden middelen stonden."

Spitzer presenteerde maandag een tussentijdse rapportage van de nieuwe studie 'Doping in Deutschland'. Het onderzoek naar West-Duits dopinggebruik tussen 1972 en 1990 wordt uitgevoerd door de Humboldt Universität in Berlijn en de Westfälische Universität Münster en is gebaseerd op gesprekken met 50 ooggetuigen en talloze archiefdocumenten. De Humboldt Universität publiceerde overigens in 2006 ook een onderzoek naar dopinggebruik in de DDR. De nieuwe studie is een initiatief van onder meer het Bundesinstitut für Sportwissenschaft (BISp), dat zelf ook niet ongeschonden uit het onderzoek komt.

Anabolen en testosteron

Het BISp, in 1970 opgericht om topsport te stimuleren, coördineerde onderzoek naar anabolen, testosteron en andere dopingmiddelen, zegt Spitzer in Die Welt. Anders dan in de DDR was er geen centraal overheidsplan dat tot dopinggebruik verplichtte en was in de BRD doping voor vrouwen en kinderen taboe. Toch stimuleerde ook de West-Duitse staat, en dan met name het ministerie van Binnenlandse Zaken, onderzoek naar doping in de jaren zeventig en tachtig met belastinggeld - en zweeg erover, concludeert de Frankfurter Allgemeine Zeitung op basis van de nieuwe studie. En net als in het Oostblok werden de verboden middelen in de Bondsrepubliek in veel gevallen gebruikt.

Het schokkendst noemen de onderzoekers de ontdekking dat al in de beginfase van de experimenten met anabolen duidelijk was dat het middel schadelijke gevolgen had voor de gezondheid van de sporters. Dat werd echter niet hardop gezegd, “omdat dan de prestatieverhogende rol van anabolen zou zijn uitgespeeld”, aldus Spitzer. Een ander opvallende ontdekking is dat vanaf 1973 ook de effecten van porno - voor en na de inname van anabolen - op de prestaties van sporters werden onderzocht.

'Medailles tegen elke prijs'

De eerste interesse voor dopingexperimenten vanuit de West-Duitse overheid ontstond ten tijde van de Olympische Spelen van 1972 in München. Een belangrijk motief vormde de concurrentiestrijd met het Oostblok, aldus de onderzoekers. “Medailles tegen elke prijs”, luidde de eis vanuit de overheid. Wie die eis formuleerde, willen de wetenschappers niet zeggen, maar volgens de Frankfurter Allgemeine Zeitung gaat het om Hans-Dietrich Genscher (FDP), destijds minister van Binnenlandse Zaken. Ook de huidige minister van Financiën Wolfgang Schäuble, in de jaren zeventig CDU-parlements lid, toonde zich destijds een voorstander van dopingexperimenten, al moest het wel “zeer beperkt en alleen onder absoluut verantwoorde controle” zijn, schrijft de Financial Times Deutschland.

De studie wijst uit dat niet alleen de overheid, maar ook belangrijke sportorganisaties uit de Bondsrepubliek zoals het Duitse nationale Olympische Comité bij het dopingonderzoek waren betrokken of er in ieder geval van op de hoogte waren. De dopingexperimenten werden uitgevoerd door de universiteiten van Keulen en Freiburg. In Freiburg financierde Joseph Keul, de nestor van de Duitse sportgeneeskunde, het onderzoek naar doping onder meer met geld dat hij van een particuliere rekening haalde, schrijft Die Welt. De inmiddels overleden Keul wordt al jaren in verband gebracht met doping - onder meer bij de dopingzaak van wielrenner Jan Ullrich - maar tot op heden ontbrak bewijs.

Wanneer de definitieve versie van de studie verschijnt, is nog niet bekend.

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel:

<https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/357/ook-west-duitsland-stimuleerde-dopinggebruik>